

SrI nrusimha stuti

(by bhakta prahlAdA from SrImad bhAgavatam)

'deSika darSana durantara'

VaikuNThavAsi pudukkOTTai

U.Ve.SrI A.SrInivAsarAghavAcchAr swAmy

Sincere thanks to:

- 1) "SrI nrsimha seva rasikan' SrImAn U.Ve. Oppiliappan koil varadAchAri SaThakopan swAmy, the Editor-in-Chief of SrI hayagrIvan eBooks series for writing an Introduction to this eBook and hosting the title on his website
- 2) Young Chi Saketharam Venkataraman of Coimbatore for providing the beautiful artwork for the cover for this eBook version.
- 3) SrI hayagrIva likhita kaimkarya goshTi for the eBook assembly.

Note: This book appeared in the SrI nrsimha priyA magazine of SrI maTham.

CONTENTS

Forword by SrI V Sadagopan	i
Author's Introduction	ix
SrI nrsimha stuti	1

SrIlakshmi narasimhar with prahladan and SrImad AdivaN SaThakopa jeeyar

SrI:

SrI nrusimha stuti

(by prahlAdA from SrImad bhAgavatam)

'deSika darSana durantara'

VaikuNThavAsi pudukkOTTai
U.Ve.SrI A.SrInivAsarAghavAcchAr swAmy

FOREWORD

by

OPPILIAPPAN KOIL SRI VARADACHARI SATHAKOPAN

Editor-In-Chief (SrIhayagrIvan eBooks series)

The PrahlAdha Stuti is housed in SrImat bhAgavatam as the ninth adhyAya in the seventh skandam of SrImat bhAgavatam. hiraNya vadam has taken place and bhagavAn nrsimhan was still in great anger. His ugra form made it impossible for all the dEvAs including brahma dEavan and even the Lord's pirATTi to come near Him and offer their prostrations. brahma devan came up with a strategy to calm the JwAlA nrsimhan and transform Him in to a SAnTa mUrti. It is in this context, brahma devan asked the five year old son of hiraNyan, prahlAdan to approach his Lord and eulogize Him. While everyone was afraid to come near the angry Lord, Garbha SrimAn (karuvilE Tiruvudaicchelvan) prahlAdan approached His Lord with reverence and offered at His sacred feet his stuti of the Lord in 55 Slokams, the heart of which is a profound summary of veda vedAntam. It is for this reason Sukha brahmam, the narrator of SrImat bhAgavatam for King parIkshit salutes bhakta prahlAdan as a mahA bhAgavatan in his narration of Sri nrsimha caritram.

The stuti of prahlAdan starts at Slokam nine, where the mahA viveki, the five year old child stands next to the Lord seated on the throne of the slain asura king and describes what is not needed as essential qualifiers for pleasing his Lord: Material Wealth, birth in a noble kulam, physical beauty, severe austerities, profound learning, high mental vigor / physical strength, renown, heroism, razor sharp intellect or adeptness in Yoga --none of these gifts will qualify one to propitiate SrIman nArAyaNa sitting in front of him as bhagavAn nrsimhan. prahlAdan revealed that true bhakti by a sAdakan with total arpaNam of his words, deeds, thoughts and wealth is what all that was needed to please the Lord. prahlAdan pointed out that Such a person sanctifies his

kulam and also instructed us that the Lord, who is the embodiment of bliss as sarveSwaran does not need anything from ignorant ones like us but accepts what is offered with bhakti out of His infinite compassion for us.

In the twelfth Slokam, prahlAdan expresses his inadequacy to praise the Lord and states that a bhaktan of the Lord gets himself purified by offering such stutis on the ananta kalyANa guNams of the Lord and performing SaraNAgati at His sacred feet. From the twelfth to the Fiftieth Slokam, bhakta prahlAdan summarizes for our benefit the many upanishadic tattvams that he had learnt even as an infant in his mother's womb from his AcAryan, Sage nAradar, the creator of the glorious bhakti sUtrams. He asks us to stop mere learning for learning's sake and abandon other fruitless activities in favor of worship of the Lord with pure heart. As the illustrious practioner of bhakti mArgam, prahlAdan recommends that we offer whole hearted kaimkaryams to the Lord with the six angams: SAshtAnga praNAmams before Him, kIrtanam of His vaibhavam, sAttvika tyAgam of all karmAs, dhyAnam on His pAda kamalam, performance of blemishless kaimkaryams for Him and His bhAgavatAs as His nija bhrtyan (true servant) in the mode of dAsyam and finally total self surrender at His sacred feet.

In the gem of a Slokam (48th Slokam), the essence of vedAntam is presented to us by prahlAdan to celebrate the jagat kArANatvam (Cause of the Universe with sentients and insentients and yet being different from both), sarvAdaratvam (being the foundation of everything), Anandamayatvam (Bliss incarnate principle), antaryAmitvam (indweller-ship in all created beings and being the Self of all), aksharatvam (imperishable reality at all times) and bhUmatvam (infinite greatness). Profesora SrinivAsaAghavan Swamy has translated this beautiful Slokam that contains the declaration: "sarvam tvameva nAnyat tvadastyapi mano vAcasA niruktam:". "Thou art Fire, Air, Earth, Ether, Water, the subtle elements, the prANAs, the ten organs of sense and action, the mind, the intellect and the ego. Thou alone are the world of gross and subtle. There is nothing that is comprehended by mind or speech that is not

Thee". In the previous Slokam, prahlAdan had saluted the nija svarUpam of the Lord and His Omnipresence (sarva vyApakatvam) in a profound manner: "Like the seed and sprout (following in unbroken sucession) the manifest and the unmanifest (the primordial Matter and the visible universe) are but Thy two forms made known by the VedAs. There is nothing other than Thee that is devoid of a (material) form."

In the other Slokams of this stuti, prahlAdan refers to the avatAra rahasyam of the Lord (dharma samrakshaNam / maintenance of yuga dharmam), the sorrowful lives of samsAris caught up in the net of alpa (insignificant) asthira (perishable) vishaya sukhams and going round and round the eternal wheel of samsAram, the temptation of KarmEndhriyams for futile purposes, the setbacks resulting from dehAtmabramam (confusing the perishable body with the eternal soul), the importance of sAdhu satsangam and bhagavannAma sankIrtanam to gain satgati. prahlAdan seeks nitya (eternal) niravadhya (blemishless) kaimkaryam to the Lord and states that it is not only for himself but for all suffering samsAris. His plea to take him to the side of the true and loving servants of the Lord is most moving: "upanaya mAm nija bhrtya pArSvam ". The importance of bhagavat anugraham is stressed by the true bhaktan of the Lord this way: "For those who have been neglected by Thee, there is no remedy for getting rid of their samsAric sufferings". swAmy deSikan echoed these thoughts in SrI kAmAsIkAshTaka stotram on Lord nrsimhan of tiruvELukkai:

tvayi rakshati rakshakai: kimanyai:

tvayi cArakshati rakshakai: kimanyai:

iti niscchita dhI: SrayAmi nityam

nrhare vegavatI taTASrayam tvam

swAmy deSikan echoes the thoughts of prahlAdan and states there is no need for any "protectors", when Lord nrsimhan is protecting him and expresses the

futility of protection offered by other "protectors"(devatAntarams), when Lord nrsimhan is not protecting him. Assured by this thought of sure protection from the yoga nrsimhar at vegavati river bank, swAmy deSikan declares that he has surrendered the Self with mahA viSvAsam in the Lord's rakshatvam.

After listening to the stuti of prahlAdan, Lord nrsimhan gave up His anger and placed His lotus hand over the head of the child devotee and asked him to choose any boons that he wishes in His role as SrI varada nArAyaNa nrsimhan. sukha brahmam reveals that prahlAdan refused the offered boons for any vishaya sukhams from the Lord and sought exclusive devotion to the Lord. As an afterthought, prahlAdan feared that he might be committing apacAram to the Lord by not asking for any boons; he asked therefore for the boon of satgati for his father. Lord nrsimhan was pleased with the sthira bhakti of prahlAdan and assured him that all the twenty generations of his kulam will gain satgati and that He will not kill any descendants of prahlAdan's kulam in future. Keeping His promise made during His nrsimhAvatAram, SrIman nArAyaNan spared bali cakravarti, the grandson of prahlAdan during His vAmanAvatAram.

mahA vidvAn, vaikuNTha vAsi has translated superbly prahlAda stuti in to English and we are deeply indebted to him for his scholarly and sampradAyaic translation. We are also grateful to him for the many treasures that he has left behind for future generations of SrI VaishNavAs.

||namo SrI nrsimhAya||

||SrImat azhagiya singar tiruvaDigaLE SaraNam||

dAsan,

Oppiliappan Koil VaradAchAri Sadagopan

virodhi samvatsara SrI nrsimha jayanti dinam

முகவுரை

பதினெண் புராணாங்களுள் ஒன்றான ஸ்ரீமத்பாகவதம் மிக உயர்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. ஸ்ரீ சுகமஹரிஷியால் பரீக்ஷித் மஹாராஜாவுக்கு ஏழு நாட்களில் சொல்லப்பட்டது. அதில் பத்து அவதாரங்களில் ஒன்றான நரஸிம்ம அவதாரத்தைப்பற்றி 7வது ஸ்கந்தத்தில் விஸ்தாரமாகக் கூறப்படுகிறது. ஹிரண்யகசிபுவை ஸம்ஹாரம் செய்தவுடன் உண்டான கோப ஜ்வாலையில் ப்ரஹ்மா முதலான தேவர்களும், ஏன் மஹாலக்ஷ்மியும் கூட அணுக முடியவில்லை. அத்தருணத்தில் ஸ்ரீநாரதமஹரிஷி ப்ரஹ்மலாதனை நரஸிம்ஹனிடம் சென்று அவருடைய கோபத்தீயை அணைக்கும்படி கூறினார். அதன்படி ப்ரஹ்மலாதன் ஸ்ரீநரசிம்ஹனின் அருகில் சென்று அவரை ஸ்தோத்ரம் செய்கிறான். அதை விவரிக்கும் அத்யாயம் ஒன்பதாவதாகும். இதற்கு அடியோங்களுடைய பாட்டனார் பெருமதிப்பிற்குரிய புதுக்கோட்டை உ.வே. ஸ்ரீ ஏ. ஸ்ரீநிவாஸராகவாச்சாரியார் ஸ்வாமி அருளிய ஆங்கிலம் மற்றும் தமிழ் உரையை எங்களுடைய (பத்மாநிகேதன், பழைய எண் 3, புதிய எண்7, இரண்டாவது தெரு, ஸுந்தரம் காலனி, தாம்பரம் ஸானடோரியம், சென்னை - 47) க்ருஹத்தில் நடைபெறும் ஸ்ரீ ஸுதர்சனஹோம (விரோதி வருஷம் தைமாதம் 20ம்தேதி செவ்வாய்க்கிழமை-02.02.2010) தினத்தன்று வெளியிட்டு எங்கள் பாட்டனார் திருவடியில் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

அன்பர்கள் இதை அர்த்தத்துடன் படித்து ஸ்ரீலக்ஷ்மிந்ருஸிம்ஹனின் அருளுக்குப் பாத்திரர்களாகும்படி கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

சென்னை-47.
98413 50190

இப்படிக்கு
ரகுவீர் அபர்ணா
ராதிகா கோவிந்தராஜன்
யசஸ்வினி விஜயராகவன்

ஸாதுக்களை ரக்ஷிக்கவும் தீயவரைக் தண்டித்து திருத்தவும் தர்மத்தை நிலை நாட்டவும் ஸ்ரீமந்நாராயணன் இவ்வுலகில் பல அவதாரங்கள் செய்தான். இவ்வதாரங்களில் ஸ்ரீநரசிம்மாவதாரம் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது. பக்தனான குழந்தை ப்ரஹ்லாதன் எங்குமுன் ஹரி என்றுரைத்த வாக்கை மெய்ப்பித்து ஈச்வரனான தான் ஸர்வ வியாபகன் என்பதை உலகுக்கு நிரூபிப்பதற்காகவே ஏற்பட்டது சிங்கபிரானின் அவதாரம், அன்னையின் கருவிலிருந்த போதே பகவான் நாராயணனுடைய கல்யாண குண கீர்த்தனத்தை நாரதர் வாயிலாகக் கேட்டதால் கருவிலே திருவுடைச் செல்வனான ப்ரஹ்லாதனின் பகவத் பக்தி அவன் பிறந்த பின்னர் மேன்மேலும் வளர்ந்தது. சிறந்த பக்தனான அச்சிறுவன் எல்லா ஜீவராசிகளையுமே ஸ்ரீமந்நாராயணனின் உருவங்களாகக் கண்டதால் பகைவரிடத்தும் அன்பும் பரிவும் காட்டுபவனாக விளங்கினான். இதனால் ஸ்ரீசுகப்ரம்மம் ப்ரஹ்லாதனை 'மஹாபாகவதன்' என்று குறிப்பிடுகிறார்.

ப்ரஹ்லாதன் ஸ்ரீநரசிம்ஹமூர்த்தியைத் துதித்துப் பாடிய ச்லோகங்களில் உபநிஷத்துக்களின் ஸாரம் முழுவதுமே அடங்கியிருப்பதுடன் நற்கதி பெற விழையும் மனிதன் அறிந்து கொள்ளவேண்டியதனைத்தும் உள்ளது.

லோகங்களின் ஸ்ருஷ்டி, ரக்ஷணம், ஸம்ஹாரம் இவற்றுக்குக் காரணபூதனான பரம்பொருள் ஸ்ரீமந்நாராயணன் சேதன அசேதனப் பொருள்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் அந்தராத்மாவாக உறைகிறான். அனைத்துலகிலும் நீக்கமற வியாபித்திருத்தலால் அவனே லோக: என்று பேசப்படுகிறான். பிறப்பு, இறப்பு என்னும் தொடர் சங்கிலியை அறுத்து மோக்ஷமென்னும் பரம புருஷார்த்தத்தை அளிக்க வல்லவனும் அவனே. தன் சங்கல்பத்தாலே பல அவதாரங்களை செய்து தன் ரூபம் கல்யாணகுணங்கள் இவற்றால் ஜனங்களின் சித்தத்தை தன்பால் செலுத்தச் செய்து அவர்களுக்குப் பேரின்பத்தை அளிக்கிறான்.

பகவானிடம் பக்தி செய்வது ஒன்றே மோஷத்துக்கு உபாயம். ஞானம், குலம், வயது முதலிய எவ்விதத் தகுதியும் பக்தி செய்வதற்கு அவசியமில்லை. பகவானை வணங்குதல், அவன் சரித்திரங்களையும், குணங்களையும் கானம் செய்தல், அவனுக்கும் அவனடியார்களுக்கும் தொண்டு புரிதல் இவற்றால் எவரும் அவனுடைய அருளைப் பெற முடியும் என்று ப்ரஹ்லாதன் இந்த ஸ்துதியில் தெளிவாக உணர்த்துகிறான். பகவன் நாமஸ்மரணம், பகவத், பாகவத கைங்கர்யம் இவற்றின் மேன்மையை அனுஷ்டித்துக் காட்டிய மஹாபக்தன் ப்ரஹ்லாதன். இந்த ஸ்தோத்ரத்தை அனுஸந்தித்து நாமும் பகவத் க்ருபையைப் பெறுவோமாக.

அ.ஸ்ரீநிவாஸராகவன்

இந்நூலின் சுருக்கம்

ஸ்ரீமத் பாகவதம் ஏழாவது ஸ்கந்தத் துவக்கத்தில் ப்ரஹ்மலாத சரித்திரம் தொடங்குகிறது. யுதிஷ்டிரரின் கேள்விகளுக்கு விடை கூறும் வகையில் நாரதர் இச்சரிதத்தை அவருக்கு உபதேசிப்பதாக அமைந்துள்ளது. பகவான் நரஸிம்ஹனாக அவதாரம் செய்து ஹிரண்யகசிபுவை வதம் செய்த பின் ப்ரம்மா, ருத்ரன், இந்திராதி தேவர்கள், யக்ஷ, கின்னர கந்தர்வர்கள், ரிஷிகள் முதலானோர் பகவானைப் பலவாறு துதிப்பது எட்டாம் அத்யாயத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கு பின்னரும் ஸ்ரீந்ருசிம்ஹனின் கோபம் தணியாத நிலையின் வர்ணனையுடன் இந்த ஒன்பதாம் அத்யாயம் துவங்குகிறது.

இந்த அத்யாயத்தில் ஸாக்ஷாத் பகவத் ஸ்தோத்ரமாயிருப்பது 8லிருந்து 50 வரையிலான 43 ச்லோகங்கள் இவற்றில் பகவத் ஸ்வரூபம், உலக வாழ்க்கையின் துன்பம் நிறைந்த தன்மை, ஐவறிக புருஷார்த்தங்களின் அல்ப, அஸ்திரத் தன்மை இவற்றிற்கு மேலான மோக்ஷமென்னும் பரம புருஷார்த்தம், அதைப் பெற பகவானிடம் திடமான பக்தி கொள்வது ஒன்றே வழி என்பது மற்றும் பக்தனுடைய லக்ஷணங்கள் இவையனைத்தும் ப்ரஹ்மலாதனால் விளக்கமாக விவரிக்கப்படுகின்றன.

ப்ரஹ்மலானது ஸ்தோத்ரத்தினால் பகவான் ப்ரீதியடைந்து சாந்தராகி, அவனை வேண்டும் வரங்களைக் கேட்குமாறு ஆக்ஞாபித்ததும், பகவத் கைங்கர்யம் ஒன்றே குறிக்கோளாக இருந்த ப்ரஹ்மலாதன் வேறெதுவும் வேண்டவில்லை என்பதும் கடைசி ஐந்து ச்லோகங்களில் சொல்லப்படுகின்றன.

INTRODUCTION

Sriman Narayana comes into this world taking several births to protect the pious, correct the wicked and establish Dharma. his ~~avata~~ra as Sri Nrisimha is unique, because it is said he came in order to prove the veracity of the world of his child-devotee and His immanence in everything in the world. Prahlada knew about God and his auspicious qualities from the great sage Narada even when he was in his mother's womb and from his birth onwards his devotion to God grew day by day. He loved all including his enemies. Sri Suka pays the highest compliment to the child Prahlada by calling him Mahabaghavatha.

The stotras of Sri Nrisimha by Prahlada gives in a nutshell all the teachings of the Upanishads and all that one should know to raise oneself in this world.

Baghavan Sriman Narayana is the Supreme Deity who creates preserves and destroys the world He is the inner sould of all and all beings, living and nonliving are His bodies. He pervades all things and so it is said that he is the world itself. He alone can bestow Moksha., the highest purushartha. He comes into this world by his own will to draw the minds of all towards him by his charming figure and attractive qualities.

Devotion to Baghavan is the means for salvation and all can take to it irrespective of their age, sex, birth, knowledge or other equipment. Prahlada concludes the stotra by saying that all can earn His Grace by falling at His feet, singing his exploits and doing service to Him and His devotees. This is the easiest and most powerful way to attain God and sri Prahlada is the one model for all. We shall study his Stotra with devotion and with his grace, try to follow him.

A.SRINIVASARAGHAVAN

प्रह्लादकृत नृसिंहस्तुतिः

नारद उवाच

एवं सुरादयः सर्वे ब्रह्मरुद्रपुरस्सराः ।
नोपैतुमशकन् मनुसंरम्भं सुदुरासदम् ॥

புரீநாரதர் சொன்னார்:

இவ்வாறு துதித்துக் கொண்டிருந்த ப்ரஹ்மா ருத்ரன் முதலான எல்லா தேவர்களும் கோபத்தால் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருப்பவரும் நெருங்கமுடியாதவருமான நரஸிம்ஹ பகவானருகில் செல்ல முடியாதவர்களாக இருந்தார்கள். 1

Sri Narada Said:

Brahma, Rudra and all gods praised sri Narasimha in this manner; but none of them was able to go near Him who was still glowing with wrath.

साक्षाच्छ्रीः प्रेषिता देवैः दृष्ट्वा तन्महद्भुतम् ।
अदृष्टाश्रुतपूर्वत्वात् सा नोपेयाय शङ्किता ॥ २

அத்தேவர்களால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட லக்ஷ்மீதேவி கூட இதற்கு முன் கண்டும் கேட்டுமிராத அவ்வத்புத ரூபத்தை அணுகமாட்டாமல் பயத்துடன் நின்று கொண்டிருந்தாள். 2

Then they tried to send Goddess Sri herself. She was afraid and would not go near him when she saw that extraordinary form of her consort, which had never before been seen or heard of 2

प्रह्लादं प्रेषयामासब्रह्मावस्थमन्तिके ।

तातप्रशमयोपेहि स्वपित्रे कुपितं प्रभुम् ॥

॥

३

அப்போது ப்ரஹ்மா தன் அருகிலிருந்த ப்ரஹ்லாதனைப் பார்த்து குழந்தாய், உன் தந்தையிடம் கோபம் கொண்டவரான பகவானிடம் சென்று நீயே அவரைச் சமாதானம் செய் என்று கூறி அனுப்பினார். 3

Then Brahma said to Prahlada who was by his side "Dear child, go to the Lord whose anger is against your father and pacify him" 3

तथेति शनकै राजन् महाभागवतोऽर्भकः ।

उपेत्य भुवि कायेन ननाम विधृताञ्जलिः ४ ॥

மஹா பாகவதனான அக்குழந்தையும் 'சரி' என்று சொல்லி பகவானை மெல்ல அணுகிக் கைகூப்பிப் பூமியில் விழுந்து வணங்கினான். 4

The child, the great devotee of the Lord, said "yes" and slowly approached Him with folded hands and prostrated before him 4

स्वपादमूले पतितं तमर्भकं विलोक्य देवः कृपय परिप्लुतः ।

उत्थाप्यतच्छीर्ष्यदधात् कराम्बुज कालाहिवित्रस्तधियां कृताभयम् ॥ ५

நரஸிம்ஹ பகவான் தன் திருவடிகளில் விழுந்த அந்தப் பாலகனைக் கண்டு கருணை மேலிட்டவராய் அவனை வாரி எடுத்து கால ஸர்ப்பம் என்னும் ஸம்சாரத்தில் பயப்படும் ஸம்ஸாரிகளுக்கு அபயமளிக்கும் தன் தாமரைக் கையை அவன் தலையில் வைத்து அணுக்ரஹித்தார். 5

Seeing the child who had fallen at his feet, the Lord was overwhelmed with compassion and, raising him up, placed on his head His lotus-hand' which vouchsafes protection to those who are in great dread of Time, the all-consuming serpent. 5

स तत्करस्पर्शधुताखिलाशुभः सपद्यभिव्यक्तपरात्मदर्शनः ।
तत्पादपद्मं हृदि निर्वृतो दधौ हृष्यत्तनुः क्लिन्नहृदश्रुलोचनः ॥ ६

பகவானுடைய திருக்கரம் பட்ட மாத்திரத்தில் அவன் ஸகல பாவங்களினின்றும் விடுபட்டவன் ஆனான். உடனே பரமாத்மாவைப் பூர்ணமாகக் கண்டு பூரித்து அவர் திருவடித் தாமரைகளை தன் மனத்தில் இருத்தினான். சரீரம் புளகிதமாயிற்று. உடல் உருகிக் கண்களிலிருந்து தண்ணீர் பெருகிற்று. 6

By the mere touch of the Lord's hand, Prahlada was instantly freed from all impurities and had intuitive knowledge of the Supreme Deity. he was in bliss as he meditated upon the lotus-feet of the Lord, in his heart. There was a thrill of joy all over his body, his heart was drenched with love and his eyes filled with tears. 6

अस्तौषीद् हरिमेकाग्रमनसा सुसमाहितः ।
प्रेमगद्गदया वाचा तन्म्यस्तहृदयेक्षणः ॥ ७

ஏகாக்ரமான மனத்தால் தன் நெஞ்சையும் கண்களையும் பகவான் திருவடிகளிலேயே வைத்தவனாய், பக்தியால் தழுதழுத்த சொற்களால் கவனமாக எம்பெருமானைத் துதிக்கத் தொடங்கினான். 7

Serene and single minded he fixed his mind and eyes on the Lord and began to praise Him with words choked with love 7

प्रह्लाद उवाच

ब्रह्मादयः सुरगणा मुनयोऽथ सिद्धाः सत्त्वैकतानमतयो वचसां प्रवाहैः ।
नाराधितुं पुरुगुणैरधुनापि पिप्रुः किं तोषुमर्हति स मे हरिरुग्रजातेः ८

ப்ரஹ்மலாதன் உரைத்தான்
ஸத்வகுணத்தால் தெளிந்த புத்தியுடையவர்களும் சிறந்த குணமுள்ளவர்களுமான ப்ரஹ்மா முதலான தேவர் கூட்டங்களும் முனிவர்களும் ஸித்தர்களும் தங்கள் சொற்களின் பிரவாஹங்களால்

எவனை ஸந்தோஷப்படுத்த முடியவில்லையோ அந்தப் பகவான் அஸுர குலத்தில் பிறந்த என் துதியால் எங்கே மகிழ்ச்சியடையப் போகிறான்?

8

Prahlada Said:

Brahma and hosts of other gods, sages and siddhas, whose minds are always wedded to what is good, have not been able to propitiate the Lord by streams of words in praise of Him and His qualities. How, indeed will the Lord be pleased by me -born of a cruel race? 8

मन्ये धनाभिजनरूपतपःश्रुतौजस्तेजः प्रभावबलपौरुषबुद्धियोगाः ।
नाराधनाय हि भवन्ति परस्य पुंसो भक्त्या तुतोष भगवान् गजयूथपाय ॥

செல்வம், குலம், ரூபம், தவம், கல்வி, பொறிகளின் சக்தி, சரீர காந்தி, பெருமை, பலம், ஆண்மை, புத்தி, யோகம் ஆகிய வற்றால் மாத்திரம் பரமாத்மாவை ஸந்தோஷப்படுத்த முடியாது என்று நான் அறிவேன். கஜேந்திரன் விஷயத்தில் பக்தி ஒன்றினாலேயே பகவான் சந்தோஷமடைந்தான். 9

Wealth, birth in a noble family, beauty, austerties, learning, mental and bodily vigour, greatness, strength, valour, intelligence, and the practice of yoga- I think that none of these things is capable of propitiating the supreme Lord; whereas He was pleased with the Lord of the elephant herd-Gajendra-because of his devotion. 9

विप्राद् द्विषद्गुणयुतादरविन्दनाभपादारविन्दविमुखाच्छपचं वरिष्ठम्
मन्ये तदर्पितमनोवचनेहितार्थप्राणं पुनाति स कुलं न तु भूरिमानः १०

ஒரு பிராமணன் கீழ்ச்சொன்ன ஈராறு குணங்களுடைய வனாயிருந்தாலும் பத்மநாபனின் திருவடித்தாமரைகளில் நோக்க மற்றவனாகயிருப்பானாகில் அவனைக்காட்டிலும் தன் மனம், செயல், செல்வம், உயிர் எல்லாவற்றையும் எம்பெருமானிடத்தில் வத்திருப்பவனான நாய் மாமிசமுண்ணும் நீசனே மேற்பட்டவன். இவன் தான் பிறந்த குலத்தையும், தன்னோடு புனிதமாக்குகிறான் என்பதே என் துணிவு. கர்வம் மிக்க அந்தணனோ எதையும் சுத்தமாக்குவதில்லை 10

I consider that an eater of dog's flesh, who has dedicated to the Lord all his thoughts, words and deeds, his wealth and his whole life, is far superior to the Brahmana who, in spite of possessing the twelve qualities (mentioned above), turns away from the worship of the lotus-feet of Aravindanabha (the one from whose navel blossomed the lotus). For such a devoted man sanctifies the race in which he is born, and not one who is puffed up with pride. 10

नैवात्मनः प्रभुरयं निजलाभपूर्णो मानं जनादविदुषः करुणो वृणीते
यद्यज्ञानो भगवते विदधीत मानं तच्चात्मने प्रतिमुखस्य यथा मुखश्रीः ११

தன் ஆநந்ததாலேயே பூர்ணனாயிருக்கும் பிரபுவான பகவான் அறிவற்றவர்களிடமிருந்து தனக்காக எதையும் விரும்புவதில்லை. ஆனால் தன் கருணையால் அவர்களின் நன்மைக்காகவே அவர்கள் செய்யும் பூஜையை ஏற்றுக்கொள்கிறார். தன் முகத்துக்கு அழகு செய்தால் கண்ணாடியில் தோன்றும் பிரதிபிம்பம் அழகாகத்தோன்றுவதுபோல ஒருவன் பகவானுக்குச் செய்யும் பூஜையெல்லாம் தன் நன்மைக்காகவே ஆகிறது. 11

This Lord is perfect in the possession of the Bliss of his self and does not want honour at the hands of ignorant men for his own sake. It is out of his compassion that He accepts it. Whatever is offered to the Lord by way of worship comes back to the worshipper himself, even as the adornment of the face adds to the beauty of its reflection in the mirror. 11

तस्मादहं विगतविक्लव ईश्वरस्य सर्वात्मना महि गृणामि यथामनीषम् ।
नीचोऽजयागुणविसर्गमनुप्रविष्टः पूयेत येन हि पुमाननुवर्णितेन ॥ १२

ஆகையால் நீசனேன் ஆகிலும் நான் பயத்தைவிட்டு என் அறிவுக்கும் ஆற்றலுக்கும் ஏற்ப எல்லாவிதத்திலும் ஸர்வேச்வரன் பெருமையைப் போற்றத்தொடங்குகிறேன். இவ்விதமான பகவத்ஸ்துதியாலேயே ஸம்ஸாரத்தில் பாசத்தால் கட்டுண்டிருக்கும் மனிதன் புனிதனாகிறான். 12

Therefore unworthy though i may be, I shall, without hesitation and fear praise the greatness of the Lord to the best of my ability with all my knowledge. It is by such praise that a man who is caught in the mesh of samsara by the power of prakriti, becomes purified. 12

सर्वे ह्यमी विधिकरास्तव सत्वधाम्नो ब्रह्मादयो वयमिवेश न चोद्विजन्तः ।

श्रेमाय भूतय उतात्मसुखाय चास्य चिक्रीडितं भगवतो रुचिरावतारैः ॥ १३

ப்ரஹ்மா முதலிய இத்தேவர்கள் எல்லோரும் ஸத்யமூர்த்தியான உம் ஆக்ஞையை செய்கின்றவர்கள், இப்போது உம்மைக் கண்டு பயப்படுகின்றனர். கண்களைக் கவரும் ரூபங்களில் அவதரித்துப் பகவான் செய்யும் லீலைகள் எல்லாம் உலகத்தின் நன்மை, மேன்மை, ஜீவாத்மாக்களின் இன்பம் ஆகியவற்றின் பொருட்டே இருக்கின்றன. 13

O! Lord Brahma and all these others who are assembled here are afraid of Thee, that art the Satva-Guna incarnate. All of them are but obedient servants of Thee like ourselves. Thou art only sporting, in manifesting Thyself in these incarnations for bringing about the welfare and prosperity of the worlds, and for the enjoyment of (pious) souls (devoted to thee) 13

तद् यच्छ मन्युमसुरश्च हतस्त्वयाद्य मोदेत साधुरपि वृश्चिकसर्पहत्या ।

लोकाश्च निर्वृतिमिताः प्रतियन्ति सर्वे रूपं नृसिंह विभयाय जनाः स्मरन्ति ॥ १४

ஆகையால் நீர் உம் கோபத்தை அடக்கிக்கொள்ளும். இப்போது இவ்வஸுரனை வதம் செய்தாயிற்று. தீமை புரியும் தேளும் பாம்பும் கொல்லப்பட்டால் ஸாதுக்களும் அதனால் ஸந்தோஷமடைவார்கள். நரஸிம்ஹபகவானே! உலகங்கள் மகிழ்கின்றன. தேவர்கள் எல்லோரும் தம் இருப்பிடம் செல்லட்டும். இனி மக்கள் தமது பயம் நீங்க உமது இவ்வழகிய ரூபத்தைத்தியானம்செய்வார்கள். 14

Therefore restrain Thy anger, the Asura has been slain byThee this day. Even a good man will be glad to see (harmful creatures like) snakes and scorpions killed. All (the gods) are happy since they are free of their anxiety and they may go back to their places/ In the deays to come, people will think of this form of Thine, O Narasimha, in order to get rid of their fear. 14

नाहं बिभेम्यजित तेऽतिभयानकास्यजिह्वाकेनेत्रभ्रुकुटीरभसोग्रदंष्ट्रात् ।
 आन्त्रस्रजःक्षतजकेसरशङ्खुकुकर्णान्निर्हादभीतदिगिभादरिभिन्नखाग्रात् ॥ १५

பயங்கரமான முகம், நாக்கு, சூரியன் போன்ற கண்கள் நெரித்த புருவம், கோரமான பற்கள் ஆகியவற்றோடு கூடியதும், நரம்புமாலை அணிந்ததும், ரத்தம் சிந்திய பிடரி திக்கஜங்களும் கேட்டு நடுங்கும்படி கர்ஜிப்பதும், சத்துருவான அசுரனைபிளந்த நகங்களை உடையதுமான உம்முடைய இந்த ரூபத்தைக்கண்டு நான் பயப்படவில்லை. பிறர் வெல்லவரிய பிரானே! 15

O, Invincible Lord! I am not frightened by this form of Thine, with its fierce mought and tongue, eyes red and eyebrows knit in anger, and awesome teeth; garlanded with entrails, the mane smeared with blood, ears pointed and erect; the roar as of thunder that frightens even the elephants of the quarters, and the sharp claws that have torn the enemy to shreds. 15

त्रस्तोऽस्म्यहं कृपण वत्सल दुःसहोग्रसंसारचक्रगदनाद् ग्रसतां प्रणीतः ।
 बद्धः स्वकर्मभिरुशत्तम तेऽङ्घ्रिमूलं प्रीतोऽपवर्गशरणं ह्यसे कदा नु ॥ १६

திக்கற்றவர்களிடம் கருணையுள்ளவரே! கர்மபாசங்களால் பிணைப்புண்டு நான் ஸம்ஸார சக்கரத்தில் விழுந்து வெளியேற முடியாமல் பொறுக்கவொண்ணாத பெருந்துன்பங்களைக் கண்டு பயப்படுகிறேன். அழகிய உருவுடையோய்! என்னிடம் அன்புகூர்ந்து மோகேஷாபாயமான உம் திருவடிகளுக்கு என்னை எப்போது கூவியழைக்கப்போகிறீர்? 16

But I do dread, O Lord that art compassionate to the destitute, the intolerable suffering is the frightful wheel of samsara, in which I find myself bound by my own past karma. O! Lord of most heavenly form! when will thou call me to Thy feet, which are the means for salvation? 16

यस्मात् प्रियाप्रियवियोगसयोगजन्मशोकाग्निना सकलयोनिषु दह्यमानः ।
 दुःखौषधं तदपि दुःखमतद्वियाहं भूमन् भ्रमामि वद मे तव दास्ययोगम् ॥ १७

SrI ugra narasimhar - kizhapavUr (Thanks SrI S Rajagopalan)

Rare mUrti of ugra narasimhar - neravalUr (Thanks SrI S Rajagopalan)

மிகப்பெரிய ஐச்வர்யமுள்ளவரே ! அனேக ஜன்மங்களை எடுத்துப் பரியமாயிருப்பதை இழப்பதாலும் அப்ரியமாயிருப்பதை அடைவதாலும் உண்டாகும் துக்கமெனும் நெருப்பால் எரிக்கப்பட்டு துன்புற்றிருக்கிறேன். துன்பத்தைப் போக்க நான் செய்யும் முயற்சியும் துன்பம் தருவதாகவே இருக்கிறது. உடலையே உயிராக நினக்கும் அறிவின்மையால் உழன்று கொண்டிருக்கிறேன். உமக்கு அடிமை செய்யும் முறையை உபதேசிப்பீராக.

17

In every birth I take, I suffer from the fire of the misery that consumes a man as a result of being deprived of what he loves and being associated with what he hates; every effort to alleviate the grief turns out to be cause of more grief. I am rambling, overcome by the illusion that the body is the self. Therefore, O Lord of infinite greatness, give the bliss of eternal service to Thee.

17

सोऽहं प्रियस्य सुहृदः परदेवताया लीलाकथास्तव नृसिंहविरञ्चगीताः ।

अस्ति तम्यनुगुणं गुणविप्रमुक्तो दुर्गाणिते पतयुगालयहंससङ्गः ॥ १८

சிங்கபிரானே ! அப்படிப்பட்ட நான் பிரமனால் பாடப்பட்டவைகளும் அன்பனும், நண்பனும் பரதேவதையுமான உம்முடைய லீலைகளைப் பற்றியவையுமான கதைகளைப் பாடிக் கொண்டே முக்குணங்களிலிருந்தும் விடுபட்டவனாய் உம்முடைய தாமரையடியிணைகளையே ஆலயமாகக் கொண்ட மஹான்களுடன் சேர்ந்து ஸம்சார துக்கங்களைச் சீக்கிரமே தாண்டிவிடுவேன்.

18

Then I shall O Narasimha! , sing the tales, sung earlier by Brahma, of the acts you have performed in sport. Thou that art my beloved, my Well-wisher and the Almighty Lord! I shall seek the company of pious souls who live at Thy feet; and bring free from the bondage of the qualities of Prakriti. I shall very soon escape out of the strong fortress of samsara.

18

बालस्य नेह शरणं पितरौ नृसिंह नार्तस्य चागदमुदन्वति मञ्जतो नौः ।
तप्तस्य तत्प्रतिविधिर्य इहाञ्जसेष्टः तावद्विभो तनुभृतां त्वदुपेक्षितानाम् ॥ १९

நரசிங்கனே! ஸர்வேச்வரா! ஒரு பாலனுக்கு அவன் தாயும் தந்தையும்
ரக்ஷகர்களல்ல; மருந்து நோயாளிகளின் நோயைப்போக்காது. கடலில்
மூழ்கித் தத்தளிப்பவனுக்கு ஓடமும் ரக்ஷகமாவதில்லை. அது போலவே
ஸம்ஸாரத்தில் அகப்பட்டுத் தவித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் உம்மால்
கைவிடப்படுவார்களானால் துக்கத்தைப் போக்க அவர்கள் செய்யும்
முயற்சிகள் எல்லாம் வீணே 19

Parents in this world afford no protection to their children; neither,
O Narasimha does medicine give any relief to the afflicted; nor does
the ship save those who are drowning in mid ocean. For those who
have been neglected by thee there is no remedy which they eagerly
look for in this world to get rid of their sufferings. What they get is
only a palliative. 19

यस्मिन् यतो यर्हि येन च यस्य यस्मात् यस्मै यथा यदुत यस्त्वपरःपरो वा ।
भावः करोति विकरोति पृथक् स्वभावः संचोदितस्तदखिलं भवतः स्वरूपम् ॥ २०

உலகில் பிறரில் வேறுபட்ட ஸ்வபாவத்தையுடைய ஒருவன் தாழ்ந்தவனோ,
உயர்ந்தவனோ அழகான பொருளைப் புதிதாக உண்டாக்குவதையோ
அல்லது இருந்த ஒரு பொருளின் உருவத்தை மாற்றுவதையோ செய்யலாம்.
அது எங்கேயாவது எக்காரணத்திலாவது எந்தக் காலத்திலாவது ஒருவனால்
தூண்டப்பட்டாவது, ஒரு கருவியைக் கொண்டாவது, ஒருவனுக்காகவாவது,
எவ்விதமாகவாவது செய்யப்படலாம். அதைச் செய்பவன், அவனுடைய
செயல், அதில் தொடர்புள்ள ஏனைய பொருள்கள் எல்லாம் உம்முடைய
ஸ்வரூபமே (உம்மைத்தவிர வேறொன்றில்லை) 20

With any one, high or low, who is under the influence of the gunas of
Prakriti, does something which is greatly pleasing to anybody - be it
sometime new or a modifications of what is already existent - any-
where, for any reason, at any time, prompted by anybody, employing
any instrument, taking from anybody or acting upon anybody, and
doing it in any form or manner - he what he does and all that is
involved in it, are in essence only thyself. 20

माया मनः सृजति कर्ममयं बलीयः कालेन चोदितगुणनुमतेन पुंसः ।

उन्दोमयं यद्वज्यार्पित षोडशारं संसारचक्रमज कोऽतितरेत्त्वदन्यः ॥ २१

பிறவியற்ற பகவானே! பரம்புருஷனான உம்மால் செயல் புரியும் காலத்தால்
தூண்டப்பட்டு மாறுபடும் குணங்களையுடைய மாயை என்னும் பிரகிருதி
(ஸூக்ஷ்மசரீரத்துடன்) மனதை ஸ்ருஷ்டிக்கிறது. அந்த மனது
புண்பாபரூபகர்மத்தால் உண்டானதாயும், மிக்க வலிவுள்ளதாயும்
இருப்பதால் அடக்கமுடியாததாக இருக்கிறது. பிரகிருதியினால்
அளிக்கப்பட்ட பதினாறு ஆரக்கால்களையுடைய சக்கரம் போன்றுள்ள
ஸம்ஸார மண்டலத்தை உம்மை சரணமடையாத எவன் தான்
தாண்டமுடியும்? 21

When the equilibrium of the gunas in the Maya (Prakriti) presided over by the Supreme Lord is disturbed by Time in accordance with His will, it creates the mind whose nature is activity and which is strong. It is always preoccupied with the karmas, secular and religious, laid down in the Vedas. It constitutes the samsara which is like a wheel fitted with sixteen spokes by the eternal Prakriti. O Lord! without birth! How can anybody who has cut himself off from thee get over this?

(The sixteen spokes are five sense organs(jnanendriyas), five organs of action (karmendriyas), five vital airs (pranas)) 21

स त्वं हि नित्यविजितात्मगुणः स्वधाम्ना कालो वशीकृतविसृज्यविसर्गशक्तिः ।

चक्रे विसृष्टमजयेश्वर षोडशारे निष्पीड्यमानमुपकर्ष विमो प्रपन्नम् ॥ २२

ஸர்வேச்வர! நீர் உம் நித்யமான மகிமையால் புத்தியின் குணங்களை
ஐயித்தவர். கார்யம் காரணம் ஆகியவற்றின் சக்தியை
வசப்படுத்திக்கொண்டவர். பிரகிருதியினால் பதினாறு ஆரங்களுடைய
ஸம்ஸார சக்கரத்தில் தள்ளப்பட்டு நான் துன்புற்றவனாயிருக்கிறேன்.
உம்மை சரணமடைந்த என்னை இதிலிருந்து வெளியேற்றி ரக்ஷிப்பீராக.

22

By Thy might, thou hast unde thy control the qualities of Prakriti. Thou art Time which controls the powers of the cause and effect. By the Prakriti I have been left at the mercy of the wheel with sixteen spokes i.e samsara. O powerful Lord! I seek refuge in Thee. Please take me out of this ever-revolving wheel. 22

दृष्टा मया दिवि विभोऽखिलधिष्यपानामायुः श्रियो विभव इच्छति याञ्जनोऽयम् ।
येऽस्मत्पितुः कुपितहासविजृम्भितभ्रू विस्फूर्जितेन लुलिताः स तु ते निरस्तः ॥ २३

ஸர்வேச்வரனே! உலகமக்கள் எவற்றை விரும்புகிறார்களோ
ஸ்வர்கத்திலுள்ள லோகபாலர்களுடைய அந்த ஆயுள், செல்வம், சக்தி
எல்லாவற்றையும் நான் பார்த்திருக்கிறேன். அவையெல்லாம் என்
பிதாவான ஹிரண்யகசிபுவின் கோபத்துடன் கூடிய சிரிப்பாலும், புருவ
நெரிப்பாலும் அழித்தலும் எனக்குத் தெரியும். அவ்வித வல்லமையுள்ள
ஹிரண்யகசிபு உம்மால் நாசம் செய்யப்பட்டார். 23

I have seen the long life, great wealth and immense power of all the
gods in heaven, which are eagerly longed for by the mortals of this
world. The mere frown of my father with his eye-brows knit to
angry laugh was enough to destroy all those things. And he was
destroyed by Thee. 23

तस्मादमूस्तनुभृतामहमाशिषो ज्ञ आयुः श्रियं विभवमैन्द्रियमाविरिञ्चात् ।
नेच्छामि ते विलुलितानुरुविक्रमेण कालात्मनोपनय मां निजभृत्यपार्श्वम् ॥ २४

ஆகையால் பிரமனிலிருந்து ஆரம்பித்து எல்லா ஜீவர்களும்
இந்திரியங்களைக் கொண்டு அனுபவிக்கும் ஆயுள், செல்வம், சக்தி
மற்றுமுள்ள பல்வேறு ஆசைகள் இவைகளை நான் விரும்பவில்லை
இவையெல்லாம் கால ஸ்வரூபியான ஸர்வ சக்தனான உம்மால்
அழிக்கப்படுபவை. என்னை உம்மடியார்கள் பக்கத்தில் சேர்த்தருள்வீராக. 24

Therefore knowing as i do the transitory nature of those blessings
- long life, wealth and power of all beings befinning from Brahma
which are enjoyed by senses and which the human beings long to
have, I do not want them. Neither do I want those great powers which
are destroyed by Thee with ease by Thy form as Time. Take me to the
side of Thy loving servants. 24

कुत्राशिषः श्रुतिसुखा मृगतृष्णिरूपाः क्वेदं कलेबरमशेषरुजां विरोहः ।
निर्विद्यते न तु जनो यदपीति विद्वान् कामानलं मधुलवैः शमयन् दुरापैः ॥ २५

கேட்பதற்கு மட்டும் இனிமையாகவும் கானல் நீர் போன்றுள்ளவையுமான விஷய ஸுகங்கள் எங்கே? எல்லாத்துன்பங்களுக்கும் விளைநிலமான இந்த சரீரம் எங்கே? இவற்றையுணர்ந்த அறிவாளிகளும் இவற்றை வெறுக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, அடைவதரிதான தேன் துளிகளைக்கொண்டு காமம் என்னும் தீயை அணைக்க முயலுகிறார்கள்.

25

How triffling these joys are - which are pleasant to bear, but are like mirage! How flimsy this body is - the breeding ground for all kinds of diseases! and yet even men who know this do not get disgusted with life, but eagerly try to quench the raging fire of desire with honey drops of pleasure which are not easily obtained.

25

काहं रजःप्रभवईश तमोऽधिकेऽस्मिन् जातः सुरेतरकुले क तवानुकम्पा ।

न ब्रह्मणो न तु भवस्य न वै रमाया यन्मेऽर्पितः शिरसि पद्मकरः प्रसादः ॥ २६

ஐகதீச்வர! தமோகுணம் நிரம்பிய அசுர குலத்தில் பிறந்து ரஜோகுணமுள்அவனான நான் எங்கே? உம் கருணை எங்கே? உம் தாமரைக்கையை என் தலையில் வைத்து அருள் புரிந்தீர்!இது பிரமனுக்கும் கிடைக்கவில்லை, சிவனுக்கும் கிடைக்கவில்லை, ஏன் மஹாலக்ஷ்மிக்கே கிட்டிற்றில்லை

26

Where am I, dominated byRajo-guna and born in the Asura race full of Tamo-Guna and where is Thy compassion? Thou hast bestowed Thy grace on me by placing Thy lotus hand on my head, which grace has not been obtained by Brahma, by siva or even by Lakshmi.

26

नैषा परावरमतिर्भवतो ननु स्यात् जन्तोर्यथाऽऽमसुहदोजगतस्तथापि ।

संसेवया सुरतरोरिव ते प्रसादः सेवानुरूपमुदयो न परावरस्त्वम् ॥ २७

மனிதர்களே ஒருவனை உயர்ந்தவனாகவும் ஒருவனை தாழ்ந்தவனாகவும் எண்ணுவர். நீர் அவ்விதம் நினைப்பவரில்லை. நீர் உலகுக்கு ஆத்மாவும் நண்பனுமாக இருப்பவர். தொண்டு செய்தே உம் அருளைப் பெறமுடியும். கற்பகவ்ருக்ஷம் தன்னை அண்டினவர்கள் விரும்புவதையே அளிப்பது போல நீரும் எவரெவர் எதெதை விரும்பி உம்மை ஆச்ரயிக்கிறார்களோ அதை அவரவர்க்கு அளித்தீர். நீர் அளிப்பதை அவர்களுடைய விருப்பத்தையும் பற்றியதேயன்றி உயர்வு தாழ்வு பற்றியன்று.

27

The thought that some are superior and others are inferior which is generally found in ordinary human beings is not in Thee for Thou art the soul of the Universe and its true friend. Thy favour is obtained by devoted services in accordance with men's wishes, even as people reap the fruits of their desires from the divine Kalpaka tree. If there is difference in the nature of the fruits as superior or inferior it is because of the desires of the people, and not because the tree itself is partial and bestows fruits on considerations of superiority or inferiority. The same is the case with the thee. Thou bestowest what a person wants from Thee and does not think even for a moment if the recipient is high or low. 27

एवं जनं निपतितं प्रभवाहिकूपे कामाधिकाममनु यः प्रपतन् प्रसङ्गात् ।

कृत्वाऽऽत्मसात्सुरर्षिणा भगवन्गृहीतः सोऽहं कथं नु विसृजे तव भृत्यसेवाम् ॥ २८

ஸம்ஸாரமாகிற பாம்பு நிறைந்த கிணற்றில் விழுந்து சப்தாதி விஷயங்களையே விரும்பி நிற்கும் ஜனங்களின் பின் சென்று நானும் இப்பாழும்கிணற்றில் விழுந்துள்ளேன். ஆனால் தேவரிஷி நரதரால் பிடித்து ஆட்கொள்ளப்பட்டு விவேகியானேன். இப்படிப்பட்ட நான் உன் அடியார்களுக்குத் தொண்டு செய்வதை விட்டு எப்படி இருக்கமுடியும்? 28

Goaded by a yearning for pleasure, when I was about to go after men who had fallen into a snake infested deep well(viz.samsara) the celestial sage, Narada, adopted me and blessed me. How then I can give up the service of thy devotees? 28

मत्प्राणरक्षणमनन्त पितृवधश्च मन्ये स्वभृत्यऋषिवाक्यमृतं विधातुम् ।

खड्गं प्रगृह्य यदवोचदसद्विधित्सुस्त्वात्मीश्वरो मदपरोऽवतु कं हरामि ॥ २९

அனந்த! என் உயிரைக் காத்ததும் என் தந்தையைக் கொன்றதும் உம் அடியாரான நாரதரிஷியின் வார்த்தையை ஸத்யமாக்குவதற்காகவே நீர் செய்தீர் என்று நினைக்கிறேன். அவ்விதமே வாளை ஏந்திக்கொண்டு நான் இப்போது உன் தலையை வெட்டுகிறேன் என்னிலும் பெரிய ஈசுவரன் இருப்பானாகில் அவன் உன்னைக் காக்கட்டும் என்று சொன்ன என் தந்தையின் வார்த்தையை பொய்யென்று காட்டும் விருப்பத்தினால் தான் என்றும் நினைக்கிறேன். 29

O Lord of unlimited Glory! I think the saving of my life and the slaying of my father were done by Thee only to make true of the words of the sages who are Thy servants, when my father unsheathed his sword intent on doing a heinous act and roared - 'if there is a God other than me, let him save you now, I am going to chop off your head'

29

एकस्त्वमेव जगदेतदमुष्य यत्त्वमाद्यन्तयोः पृथगवस्यसि मध्यतश्च ।
सृष्ट्वा गुणव्यतिकरं निजमाययेदं नानेव तैरवसितस्तदनुग्रविष्टः ॥ ३०

நீரே இந்த ஜகத்தாக இருப்பவர். இது உண்டாவதற்கு முன்பும் நீர் வேறாக இருந்தீர். இது அழிந்த பின்பும் இருப்பீர். அவ்விதமே நடுவிலும் வேறாக நின்று இதை ரக்ஷிக்கிறீர். ஸத்வம் முதலிய குணங்களின் கலசுதலையுடைய இந்த ஜகத்தை உம் ஸங்கல்பத்தினால் ஸ்ருஷ்டித்து அதில் அனுப்ரவேசித்து நிற்கிறீர். அக்குணங்களுடன் சேர்ந்தவராகி(படைத்தல்,காத்தல், அழித்தல் என்பவற்றைச் செய்யும்) பல உருவங்களுடன் தோற்றமளிக்கிறீர். 30

All this universe is Thyself and Thyself alone. Thou existed before it came into existence and will continue to remain even after it is destroyed. Thou alone protectest this in the interim period. Thou didst create by Thy will this universe which is the product of the modifications of the gunas and having entered into it. Thou dost appear as many.

30

त्वं वा इदं सदसदीश भवास्ततोऽन्यो माया यदात्मपरबुद्धिरियं ह्यपार्था ।

यद्यस्य जन्म निधनं स्थितिरीक्षणं च तद्वै तदेव वसुकालवदष्टितर्वाः ॥ ३१

நாசனே! சேதன அசேதன ரூபமான இந்த ஜகத்து நீரே. இதைக் காட்டிலும் வேறாகவும் இருக்கிறீர். தான் பிறர் என்று எண்ணும் பேத புத்தி மாயையே, அது அர்த்தமற்றது. ஒன்று மற்றொன்றிலிருந்து உண்டாகி வளர்ந்து வாழ்ந்து அதிலேயே அழிந்தால் இரண்டும் ஒன்றே. விதைக்கும் மரத்துக்கும், பிருதிவிக்கும் வாஸனைக்கும், உள்ள தொடர்பு போன்றதே இதுவும். 31

Thou art this World consisting of sentient beings and non-sentient objects. Yet Thou art different from it. So the notions of 'one's own self' and 'different' are meaningless delusions (regarding Thee and the world). That and by which it is manifested that cannot be different from it. The relationship between Thyself and the world is very much like that of the seed and the tree which grows in the earth with the passage of time.

31

न्यस्येदमात्मनि जगद्विलयाम्बुमध्ये शेषेऽऽत्मना निजसुखानुभवो निरीहः ।

योगेन मीलितदृगात्मनिपीतनिद्रस्तुर्ये स्थितो न तु तमो न गुणांश्च युङ्क्षे ॥ ३२

இந்த ஜகத்தை உம்முள்ளேயே வைத்துக் கொண்டு பிரளய ஸமுத்திரத்தின் நடுவில் ஆத்ம ஸுகத்தையே அனுபவித்துக்கொண்டு அசையாது சயனித்துக்கொண்டிருக்கிறீர். யோகத்தால் கண்களை மூடிக்கொண்டு நித்திரையற்றவராகவே பள்ளிகொண்டிருக்கிறீர். (விழிப்பு, கனவு, தூக்கம் என்ற மூன்று நிலைகளுக்கும் அப்பாற்பட்ட) நான்காவதான மோக்ஷ நிலையில் உமக்கு இருள் என்னும் அஜ்ஞானமூடில்லை, விஷய ஸம்பந்தமூடில்லை.

32

Withdrawing the universe into Thyself by thy will, Thou liest down on the waters of the ocean at the time of dissolution. Then Thou art enjoying the bliss of Thyself and art there is no slumber with reference to Thy essential nature. For in that state (of Moksha) which is beyond the three stages (of waking, dream and dreamless sleep). Thou dost not experience either the oblivion of sleep or the objects of the senses.

32

तस्यैव ते वपुरिदं निजकालशक्त्या संचोदितप्रकृतिधर्मण आत्मगूढम् ।

अम्भस्यनन्तशयनाद्विरमत्समाधेर्नाभेरभूत् स्वकणिकावटवन्महाब्जम् ॥ ३३

தன் கால சக்தியால் தூண்டப்பட்ட பிரகிருதியின் தர்மங்களை யுடையவரும்ஸமாதியை நிறுத்தி ஆதிசேஷனாகிய படுக்கையிலிருந்து எழுந்தவருமான உமக்கு இந்த ஜகத்து சரீரமாக இருக்கிறது. ஆலம் விதையிலிருந்து மரம் உண்டாவது போல, உம்முள்ளேயே அடங்கியிருந்த பெரிய தாமரை மலர் அப்போது வெளிவந்தது.

33

Thou, the selfsame Lord, dost assume the form of this Universe out of the subtle Prakriti, which is an attribute of Thine, being induced by the power of Time, which also is under Thy control. Reclining as Thou art on Anantha, Thy couch, Thou wakest up putting an end to the meditation-like Yogic slumber when out of Thy naal emerges, like the banyan tree from a tiny seed, the great Lotus that has lain hidden in Thee.

33

तत्सम्भवः कविरतोऽन्यदपश्यमानस्त्वां बीजमात्मनि तत स्वबहिर्विचिन्त्य ।

नाविन्ददब्दशतमप्सु निमज्जमानो जातेऽङ्कुरे कथमुहोपलभते बीजम् ॥ ३४

அந்தத் தாமரையிலிருந்து தோன்றிய பிரமன் அதைத் தவிர வேறொன்றையும் காணாமல் அதன் காரணத்தைக் காண விரும்பி தன்னுள்ளும் புறம்பும் வியாபித்திருந்த உம்மை வெளியே தேட ஆரம்பித்து நூறு வருஷங்கள் ஜலத்திற்குள் ளேயே இருந்தான். அப்படியும் காணவில்லை. மரம் முளைத்து விட்ட பிறகு விதையைக் காண இயலுமா?

34

The far-sighted Brahma, who was born out of it, did not see anything else excepting that lotus. He did not know that Thou didst pervade him and wert the material cause of his being. Thinking that it was outside him, dived into waters and searched for a hundred years. Even then he could not get att the cause. How can one see the seed when the sprout has come out?

34

स त्वात्मयोनिरतिविस्मित आस्थितोऽब्जं कालेन तीव्रतपसा परिशुद्धभावः ।

स्यामात्मनीश भुवि गन्धमिवातिसूक्ष्मं भूतेन्द्रियाशयमये विततं ददर्श ॥ ३५

ஸ்வயம்பு எனும் அப்பிரமன் மிகவும் ஆச்சர்யமடைந்து மறுபடியும் தாமரை மலரையே அடைந்தான். பிறகு நெடுங்காலம் கடும் தவம் செய்து அதனால் நூய மனத்தனாகி பூமியில் கந்தம் போல பஞ்ச பூதங்கள் இந்திரியங்கள் மனம் இவற்றையுடைய தனக்குள்ளேயே அதிஸூக்ஷ்மமாக வியாபித்திருக்கும் உம்மைக் கண்டான்.

35

Struck with great wonder the self born Brahma returned to the lotus and engaged himself in the practice of severe austerities. With his mind cleansed thereby, he perceived Thee as pervading his own body composed of the elements, sense-organs and mind in an extremely subtle state even as yogi would cognize the most subtle odour pervading the earth.

35

मायामयं सदुपलक्षितसन्निवेशं दृष्ट्वा महापुरुषमाप मुदं विरिञ्चः ॥ ३६

In this way Brahma saw the Mahapurusha who was the object of excessive wonder, and who had a thousand (i.e.innumerable) faces, feet, heads, hands, thighs, noses, mouths, ears and eyes, all of which symbolised the various elements of the universe. He was adorned by many ornaments and also armed with several weapons . Seeing the Mahapurusha, Brahma was filled with joy.

हत्वाऽऽनयच्छ्रुतिगणास्तु रजतस्तमश्च सत्त्वं तव प्रियतमां तनुमामनन्ति ॥ ३७

ஹயக்ரீவ உருவத்தைத் தரித்துக்கொண்டு மிகுந்த பலவான்களும் வேத
விரோதிகளும் ரஜோகுண தமோகுணமுள்ளவர்களானுமான மது கைடபன்
என்ற இரண்டு அசுரர்களைக் கொன்று வேதங்களை அந்த பிரமனுக்கு
நீர் அளித்தீர்.

Assuming the form of Hayagriva (Horse faced God) Thou didst kill the two Asuras of immense strength, named Madhu and Kaitabha who were the embodiment of Gunas Rajas and Tamas and who were the enemies of Vedas and Thou didst restore body of Vedas to Brahma. They say that the body most liked by thee is composed of pure Sattva alone.

धर्मं महापुरुष पासि युगानुवृत्तं छन्नः कलौ यदभवत्त्रियुगोऽथ स त्वम् ॥ ३८

இது போலவே மனிதன், மிருகம், ரிஷி, தேவன், மத்ஸ்யம் ஆகிய அவதாரங்களைச் செய்து லோகங்களை ரக்ஷிக்கிறீர். ஜகத்துக்கு விரோதிகளை அழிக்கிறீர். புருஷோத்தம! அந்த அந்த யுகத்துக்கு ஏற்ப தர்மத்தையும் நிலை நிறுத்துகிறீர். ஆனால் கலியுகத்தில்

மறைவாகவே அவதரிக்கிறீர். (கிருதயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம் முன்றிலும் கண்ணால் காணும்படி அவதரிப்பதால்) உம்மைத் தீரியுகன் என்று கூறுகிறார்கள் . 38

In this way Thou protectest the worlds and destroyest their enemies by Thy incarnations in the form of man (such as Rama) beasts (such as Varaha) sages (such as Nara & Narayana) gods (such as Upendra) and the Fish (Matsyavatara) and protectest Dharma prevalent in the various Yugas. O Mahapurusha! since thou art hidden in the Kali Yuga, Thou art called Triyuga. 38

नैतन्मनस्तव कथासु विकुण्ठनाथ संप्रीयते दुरीतदुष्टमसाधुतीव्रम् ।
कामातुरं हर्षशोकभयैषणार्तं तस्मिन् कथं तव गतिं विमृशामि दीनः ॥ ३९

வைகுண்டபதியே! என்னுடைய இந்த மனம் பாபங்கள் நிரம்பியதாயும், கெட்டதாயும், பயங்கரமாயும், காமத்தையே விரும்புவதாயும், ஸுகம், அச்சம், பயம், பெண்ணாசை, பொன்னாசை ஆகியவற்றால் துன்புற்றதாயும் இருக்கிறது. அது இன்பம் பெறும் பொருட்டு உம் கதைகளை கேட்க விரும்பமற்றதாயுள்ளது. இந்நிலைமையில் எளியனான நான் உம்முடைய உண்மை ஸ்வரூபத்தை எவ்வாறு அறிவேன்? 39

This mind of mind, O Lord of Vaikunta, vitiated as it is by sins grossly wicked, plagued by lust and afflicted with joy and grief, fear and the three fold cravings for progeny, wealth and fame does not find delight in Thy tales. with such a mind, how can I a wretched creature contemplate on Thy essential nature? 39

जिह्विकतोऽच्युत विकर्षति मावितृप्ता शिश्रोऽन्यतस्त्वगुदरं श्रवणं कुतश्चित् ।
घ्राणोऽन्यतश्चपलदृक् क्व च कर्मशक्तिः बह्व्यस्सपत्न्य इव गेहपतिं लुनन्ति ॥ ४०

அச்யுத! நாக்கு என்னை ஒரு புறம் இழுக்கிறது. ஆண்குறி மற்றொரு புறம் இழுக்கிறது. திருப்தியடையாத வயிறு, காது, த்வக் வேறு ஒரு புறம் இழுக்கின்றன. மூக்கு ஒரு புறம், சஞ்சலமான கண் வேறொரு புறம் கர்மேந்திரியங்கள் மற்றொரு புறம் இழுப்பதைப்பார்த்தால் ஒரு கிருஹஸ்தனை அவனுடைய மனைவிகள் வெவ்வேறு இடங்களுக்கு இழுத்துச் செல்வது போலிருக்கிறது. 40

O Achyuta! The insatiate tongue pulls me in one direction, the generative organ drags me to another direction; the tactile sense, the stomach and the sense of hearing pull me in other directions. The sense of smell and the restless eye and all the other organs of action pull me in yet other directions. All these drag me hither and thither even as a number of co-wives wrench a householder. 40

एवं स्वकर्मपतितं भववैतरण्यामन्योन्यजन्ममरणाशनभीतम् ।
पश्यञ्जनं स्वपरविग्रहवैरमैत्रं हन्तेति पारचर पीपृहि मूढमद्य ॥ ४१

இவ்விதம் தம் கர்மத்தாலேயே ஸம்ஸாரமாகிற வைதரிணீ நதியில் விழுந்திருப்பவர்களும், தொடர்ந்து ஏற்படும் ஜன்மம், மரணம், துக்கம் ஆகியவற்றால் அதிக பயத்தையடைந்தவர்களும், வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்களின் சரீரத்தைப் பற்றி சிநேகிதமும், விரோதமும் கொள்பவர்களும், மூடர்களுமான ஜனங்களுக்கு இரங்கி இப்போதே கரையேற்றி அருள்வீராக, ஸம்ஸார ஸாகரத்தைக் கடந்து நிற்கும் பெருமானே! 41

These foolish creatures are fallen by their own karmas into the Vaitarani (river on the boundary of Yamaloaka) and confounded by the terror of birth, death and suffering proceeding from one to another, and feeling friendship with the bodies of their own people and enmity ith those of others. Seeing them thou shouldst pity them. O Lord! that art on the further shore, and protect them this very day by ferrying them across. 41

को न्वत्र तेऽखिलगुरो भगवन् प्रयास उत्तारणेऽस्य भवसम्भवलोपहेतौ ।
मूढेषु वै महदनुग्रह आर्तबन्धो किं तेन प्रियजनाननुसेवतां नः ॥ ४२

எல்லாவுலகுக்கும் குருவே! பகவானே! ஸம்ஸாரத்தின் உற்பத்தி, ஸ்திதி, அழிவுக்குக் காரணனே! என்னைக் கரையேற்றுவதில் உமக்கு என்ன கஷ்டம்? துக்கமடைந்தவர்களுக்குப் பந்துவே! மூடர்களுக்கன்றோ மஹான்கள் அருள் புரிவது? உன்னிடம் பக்தியுள்ள தொண்டர்களை எங்களுக்கு உம்முடைய அநுக்கிரஹம் கிட்டாதா? 42

SrI ugra narasimhar - singagiri (Thanks SrI S Rajagopalan)

SrI ugra narasimhar - tirukkOshTiyUr (Thanks SrI S Rajagopalan)

What exertion can there be, O Lord! the teacher of all, in the work of rescuing these people to Thee, That art responsible for the creation, preservation and destruction of the worlds? Indeed it is on the ignorant that the grace of the great should descend, O friend of the afflicted! Such grace will be superfluous to us who are serving Thy devotees (because their service itself will redeem us) 42

नैवद्विजे पर दुरत्ययवैतरण्यास्त्वद्वीर्यगायनमहामृतमग्रचित्तः ।

शोचे ततो विमुखचेतस इन्द्रियार्थमायासुखाय भरमुद्धततो विमूढान् ॥ ४३

பரமாத்மாவே! உம்முடைய வீரச்செயல்களைப் பற்றிய பாடல்களாகிற அமுதத்தில் மூழ்கிய மனத்தனனான நான் ஸம்ஸாரமாகிற வைதரினீ என்னும் கோர நதியை நினைத்து அஞ்சவில்லை. ஆனால் உம்முடைய நினைவின்றி புலன்களைப் பற்றிய அற்ப சுகங்களுக்காக பெரும்பாரத்தைச் சுமந்துகொண்டு பரிதவிக்கும் மூட ஜனங்களைக் குறித்தே நான் வருந்துகிறேன். 43

I am not at all afraid, O Supreme Lord! of the Vaitharani which may be difficult to cross, since my heart is plunged in the nectar-bliss of singing Thy exploits. But I grieve only for those deluded persons whose mind is turned away from such nectar and who are carrying the burden of the family life for the illusory delights of the senses

43

प्रायेण देव मुनयः स्वविमुक्तिकामाः मौनं चरन्ति विजने न परार्थनिष्ठाः ।

नैतान् विहाय कृपणान् विमुमुक्ष एको नान्यं त्वदस्य शरणं भ्रमतोऽनुपश्ये ॥ ४४

தேவ தேவ! பெரும்பாலும் முனிவர்கள் பிறர் நன்மையில் நோக்கமற்றவர்களாய்த் தமக்கு மட்டும் மோகஷத்தைவிரும்பி ஏகாந்தமான இடத்தில் தவம் செய்கிறார்கள். இவ்வெளிய ஸம்ஸாரிகளை விட்டுவிட்டு நான் மட்டும் மோகஷத்தைப் பெற விரும்பவில்லை. ஸம்ஸாரத்தில் உழன்றுகொண்டிருக்கும் இவர்களுக்கு உம்மைத் தவிர வேறு கதியில்லை என்பதை நான் உணருகிறேன் 44

Most ascetics, O Lord, desiring their own liberation lead silent secluded lives; they do not devote themselves to the upliftment of others. But I do not long to be liberated alone, leaving behind these miserable creatures. I see no other refuge but Thee for those who wander in the maze of samsara 44

यमैथुनादि गृहमेधिसुखं हि तुच्छं कण्डूयनेन करयोरिव दुःखदुःखम् ।
तृप्यन्ति नेह कृपणा बहुदुःखभाजः कण्डूतिवन्मनसिजं विषहेत धीरः ॥ ४५

சீரத்தில் அரிப்பு ஏற்பட்டதை நீக்கிக் கொள்ள இரண்டு கைகளாலும்
சொறியச்சொறிய சிறிது சுகம் ஏற்பட்டாலும் பிறகு துன்பம் ஏற்படுவது
போலவே இல்லறத்தை மேற்கொண்டவர்கள் அனுபவிக்கும் ஸ்தீர்
ஸம்போகம் போன்றவை அल्प சுகத்தைத் தருமே ஒழிய மேன்மேலும்
துக்க ஹேதுவே ஆகின்றன. பெருந்துன்பத்தை அடைந்திருந்தபோதிலும்
அறிவீனர்கள் விஷய ஸுகத்தில் திருப்தியடைவதில்லை. மன உறுதியுள்ள
அறிவாளியோவெனில் தினவைப் பொறுத்து நிற்பது போல காமத்தையும்
உபேக்ஷித்து நிற்கிறான்.

45

The pleasure of sex and the like enjoyed by a householder are only trivial. Like attempts to stop the itching of the hands by scratching the more they are indulged in. the more is the resultant misery. Though they undergo a lot of trouble these poor creatures do not feel sated by such pleasures. It is only the wise man who can withstand the imperious urge of lust even as some few resist the longing to scratch themselves to relieve the itch.

45

मौनव्रतश्रुततपोऽध्ययनस्वधर्मः व्याख्यारहोजपसमाधय आपवर्ग्याः ।

प्रायः परं पुरुष ते त्वजितेन्द्रियाणां वार्ता भवन्त्युत न वात्र तु दाम्भिकानाम् ॥ ४६

பரமபுருஷனே! மௌனவிரதம், உபவாஸம், கல்வி, கேள்வி, தவம்,
வேதமோதுதல், தன் தர்மத்தை அனுஷ்டித்தல், உபன்யாஸம், ஏகாந்தத்தில்
நிற்றல், ஜபம் செய்வது, தியானித்தல், இவையெல்லாம்
மோக்ஷஸாதனங்கள்தான். ஆனால் தம் புலன்களை அடக்காதவர்களுக்கு
இவை வயிறு வளர்ப்பதற்கு சாதனமாகவே ஆகிவிடுகின்றன.
டம்பத்துக்காக இவற்றை அனுஷ்டிப்பவர்களுக்கு இவை
ஜீவனோபாயமாக ஆகுமோ, இல்லை அதுவும் ஆகாதோ, அறிகிலேன்.

46

O Lord! that rulest our hearts! observance of silence, the practice of
vows and austerities, the hearing of Scriptures, the study of the Vedas,
fidelity to one's own Dharma, exposition of the Sastras, the
preference for solitary life, the practice of Japa and meditation,

conducive as they are to final beauty, are in the case of those who have not subdued the senses, practically means of livelihood, while in the case of hypocrites, it is doubtful whether they can be useful to them even in that way. 46

रूपे इमे सदसती तव वेददृष्टे बीजाङ्कुराविव न चान्यदरूपकस्य ।
युक्ताः समक्षमुभयत्र विचिन्वते त्वां योगेन वह्निमिव दारुषु नान्यतः स्यात् ॥ ४७

எரிதையும், முளையும் போல ஸூக்ஷ்மமாயும், ஸ்தூலமாயும், உலகிலுள்ள பொருள்கள் எல்லாம் உருவமற்ற உம்முடைய உருவங்களேயன்றி வேறல்ல என்று வேதங்கள் கூறுகின்றன. கட்டையைக் கடைவதால் நெருப்பைப் பெறுவது போல யோகிகள் யோகாப்பியாசத்தால் (உ)ருவகைப்பட்ட உம்முடைய ரூபங்களையும் நேரில் காண்கிறார்கள். உம்மையறிய இதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. 47

Like the seed and sprout (following in unbroken succession) the unmanifest and the manifest (the Primordial Matter and the visible universe) are but Thy two forms made known by the Vedas; for there is nothing other than Thee, that art devoid of a (material) form. Men who have controlled their minds through Yoga are able to see thee directly both these forms as fire is found in the log of wood by churning. They can know Thee in no other way 47

त्वं वायुरग्निरवनिर्वियदम्बुमात्राः प्राणेन्द्रियाणि हृदयं चिदनुग्रहश्च ।
सर्वं त्वमेव सगुणो विगुणश्च भूम्न नान्यत् त्वदस्त्यपि मनोवचसा निरुक्तम् ॥ ४८

வாயு, அக்னி, பூமி ஆகாசம், ஜலம், (பஞ்ச) தன்மாத்ரைகள்; (பஞ்ச) பிராணன்கள், (பத்து) இந்திரியங்கள், மனம், புத்தி, அஹங்காரம் எல்லாம் நீரே. மஹாமஹிமையுள்ளவரே! குணவானும் தோஷமற்றவரும் நீர் தான். மனதுக்கும் வாக்குக்கும் விஷயமான பொருள்கள் உம்மைத்தவிர வேறெல்ல. 48

Thou art the air, fire, earth, ether, water, the subtle elements, the Pranas, the (ten) organs of sense and action, the mind, the intellect and the ego. O Lord! that art supremely great! Thou alone art the world of gross and subtle things. There is nothing that is comprehended by mind or speech that is not Thee. 48

नैते गुणा न गुणिनो महदादयो ये सर्वे मनः प्रभृतयः सहदेवमर्त्याः ।

आद्यन्तवन्त उरुगाय विदन्ति हि त्वामेवं विमृश्य सुधियो विरमन्ति शब्दात् ॥ ४९

இந்த ஸத்வாதி குணங்கள், குணங்களோடு கூடிய மஹத் முதலிய தத்வங்கள், மனம் முதலிய இந்திரியங்கள் மற்றும் தேவர்கள், மனிதர்கள் யாவையும் யாவரும் ஆதியும், அந்தமுமுள்ளவர்கள் யாவராலும் அதிகமாகப் போற்றப்படுகிற பகவானே! உம்மை முற்றும் உணர்ந்தவர் ஒருவருமில்லை. இதையறிந்த ஞானவான்கள் சுமையான சாத்திரங்களைக் கற்பதை நிறுத்திவிட்டு உம்மிடம் பக்தி செய்ய முற்படுகிறார்கள் 49

Neither the Gunas (of Prakriti-viz Sattva,Rajas, and Tamas) nor those (gods etc.) who identify themselves with them, nor Mahat-tatva, Ahankara-tatva, and so on, the mind or the intellect-in fact no creature, neither god nor man can know Thee, O Lord That art much sung, because they all have a beginning and at the end. Men, who have attained wisdom, having come to this conclusion, cease from mere learning and other such futile activities and worship Thee. 49

तत् ते महत्तम नमःस्तुतिकर्मपूजाः कर्म स्मृतिश्चरणयोःश्रवणं कथायाम् ।
संसेवया त्वयि विनेति षडङ्ग्या किं भक्तिं जनः परमहंसगतौ लभेत ॥ ५०

பூஜிக்கத்தக்கவர்களில் சிறந்தவரே! நமஸ்காரம், ஸ்தோத்ரம், பூஜை, சுச்சூருஷை, உம்முடைய பாதங்களை ஸ்மரிப்பது, உம் கதைகளைக் கேட்பது ஆகிய ஆறு அங்கங்களோடு ஸேவையைச் செய்யாவிட்டால் பரமஹம்ஸர்களாலேயே அடையத்தகுந்த உம்மிடத்தில் எவ்வாறு ஒருவன் பக்தியைப் பெறமுடியும்? 50

How can men gain devotion to Thee, o Lord that art supremely worthy of reverence and art the goal of Paramahamsas, unless they offer whole-hearted service to Thee with its six features- prostrations to Thee, singing Thy praise, dedication of all work to Thee, engaging in Thy service, meditation on Thy feet and listening to thy glories? 50

नारद उवाच

एतावद्वर्णितगुणो भक्त्या भक्तेन निर्गुणः ।

प्रह्लादं प्रणतं प्रीतो यतमन्युरभाषत ॥

५१

நாரதர் சொன்னார்:

பக்தனான பிரஹ்லாதன் பக்தியுடன் தன் மங்கள குணங்களைச் சொல்லித்
துதித்ததைக் கேட்ட அமலனான பகவான் தன் கோபத்தை விலக்கி தன்னை
வணங்கின பிரஹ்லாதனைப் பார்த்து அன்புடன் சொன்னார். 51

NARADA SAID:

The Lord, who is beyond the three gunas (of prakriti) listened to the
praise of His glorious virtues, which His devotee uttered out of his
abounding love, was pleased and gave up his anger. He spoke to
Prahlada who stood before Him in reverence. 51

श्री भगवान् उवाच

प्रह्लाद भद्र भद्रं ते प्रीतोऽहं तेऽसुरोत्तम ।
वरं वृणीष्वभिमतं कामपूरोस्म्यहं नृणाम् ॥ ५२

ஸ்ரீ பகவான் உரைத்தார்

சுழந்தாய் பிரஹ்லாத! அகர சிரேஷ்டனே! உனக்கு ஸகலமங்கங்களும்
உண்டாகட்டும். நான் உன்னிடத்தில் பிரீதியடைந்தேன். உனக்கு வேண்டிய
வரத்தைக் கேள். மனிதர்களுடைய விருப்பங்களையெல்லாம் நான்
நிறைவேற்றுகிறவனல்லவா ! 52

Sri bughavan Said

Prahlada! dear child may all that is auspicious be yours. I am pleased
with you, the best of the Asuras. Ask for any boon you wish. I am the
fulfiller of men's wishes. 52

मामप्रणीत आयुष्मन् दर्शनं दुर्लभं हि मे ।
इष्टं मा न पुनर्जन्तुरात्मानं तमुमर्हति ॥ ५३

நீர்க்காயுஸ் உடையவனே! என்னிடத்தில் பிரீதி செய்யாதவனுக்கு என்
தர்சனமே தூரவமாகும். ஒருவன் என்னை தர்சித்துவிட்டால் மறுபடியும்
அவனுக்கு துன்பம் ஏற்படாது. 53

He who has not propitiated Me cannot hope to see Me; but the man
whos has seen me shall no longer suffer, O long lived one! 53

प्रीणन्ति ह्यत मां धीराः सर्वभावेन साधवः

|

श्रेयस्कामा महाभागाः सर्वासामाशिषां पतिम्

||

५४

நன்மையை விரும்பும் பாக்கியவான்களான ஸாதுக்கள் மன உறுதியுள்ளவர்களால் எல்லா வரங்களையும் கொடுக்கவல்ல என்னை எல்லாவிதத்திலும் ஸந்தோஷப்படுத்துகிறார்கள். 54

So the saints, who have achieved self control and who are supremely blessed, desiring beauty, set themselves to propitiate Mr, the Dispenser of all blessings. 54

नारद उवाच

एवं प्रलोभ्यमानोऽपि वरैर्लोकप्रलोभनैः

|

एकान्तित्वाद् भगवति नैच्छत् तानसुरोत्तमः

||

५५

நாரதர் சொன்னார்:

மக்கள் ஆசைப்படக்கூடிய வரங்களையெல்லாம் கொடுப்பதாக ஆசைகாட்டியும் அசுரர்களில் சிறந்தவனான பிரஹ்மலாதன் பகவானைத் தவிர வேறெதையும் விரும்புகிறவனல்லாதலால் அந்த வரங்களைக் கேட்க ஆசைப்படவில்லை. 55

Narada Said:

Though thus tempted by the promise of boons, to which all the world would have succumbed, the great Asura would have none of them, because of his disinterested and exclusive devotion to the Lord. 55

Thus end of Nineth Adyaya in Seventh skandha of
Sri baghavatham

Printed at : Kalai Printers, Ch-47. Cell : 9382174052

உக்ரம் வீரம் மஹாவிஷ்ணும் ஜ்வலந்தம் ஸர்வதோ முகம்
ந்ருஸிம்ஹம் பீஷணம் பத்ரம் ம்ருத்யும்ருத்யும் நமாம்யஹம்

PUDUKOTTAI SWAMY.A.SRINIVASARAGHAVAN – PERSONIFICATION OF KNOWLEDGE POOL

As per old adage THE RULER IS RECOGNISED ONLY BY THE COUNTRY HE RULES OR WINS, WHEREAS THE LEARNED IS REVERED WHERE EVER HE GOES; Lord Krishna preached Bhagavath Geetha from the deck of Arjuna' s chariot only for deliverance of humanity from bondage; Prof A.Srinivasaraghavan our Pudukottai swami lived strictly as per tenet of Bhagavath Geetha; He has dedicated his whole life in propagating the teachings and practices of all aacharyans who have been torch bearers of Visishtadvaita Sampradaya without seeking any personal benefits. His thoughts were clear and he effectively used his multilingual skills in Sanskrit, Hindi, Tamil, and English for transferring the rich tradition and knowledge to all seekers.

Pudukottai swami had his tutelage under Sri Goshtipuram Swami which provided the right platform for developing the analytical and intuitive thinking, communication skills, that are vital for ensuring the sustenance of this illustrious tradition founded by Bashyakaarar and Swami Vedantha Desikan; it is rare to find a person like our pudukottai swami who was a towering personality matched by towering personal qualities and a great depth of knowledge in his religious and philosophical pursuits. HIS CONTRIBUTION IS UNIQUE AND UNMATCHED IN HIS LIFE TIME.

Origin:

Swami hails from Sarukai, a village of Papanasam taluk of Tanjore district and on the banks of kudamurutti, a branch of Cauvery; however he was born at his maternal uncle 's place at east vazhutoor alias sarabojipuram; he was born to Sri Sarukai Appaswami iyengar on 22nd April 1906; he moved over to vazhutoor for his basic schooling, while his father was employed in taluk office at tanjore.

Education

While his formal education continued at middle school in sarukai, he learnt Sanskrit prose, poetry and drama, grammar from his maternal uncle; thereafter he moved over to Vennatrangarai for pursuing high school studies at Kalyanasundaram high school in Tanjore.

His family shifted to srirangam for collegiate education at bishop Hebbar College in Trichy where he completed his B.A and became lecturer at the same college; in between he completed his master's degree in Sanskrit; he had also completed Rashtrabasha and Praveen in Hindi

Vedanthic education pursuits

The ever seeking zest in Pudukottai swami drove him to learn the "MUST TO PURSUE QUATRTLET OF VAISHAVISM (SRI BHASHYAM, GEETHA BHASYAM, RAHASYATRYA SARAM AND

BAGAVAT VISHAYAM)”, from none other than the illustrious Sri.U.Ve Sowmya Narayanachar of Thirokoshtiyur; his association stood him in good stead and served a great seed in his subsequent philosophical creations.

After a stint in Trichy between 1929 to 1934, he moved over to raja’s college at Pudukottai as Sanskrit lecturer and he retired from this college in 1961; his daily routine those days included daily kalakshepam /discourse between 7-30 am to 9am; he was a student friendly teacher both in college and during kalakshepams; in the evening, as a true follower and admirer of Mahathma Gandhi, he used to teach hindhi through Dakshin Bharath Hindhi Prachar Sabha and he got the title of aacharya from none other than the father of the nation.

Grahastrasramam

In 1929, Swami married Padmasini belonging to Kalyanapuram village; she got quickly adjusted to the life style of Pudukottai swami and has been a source of support in all swamis pursuits.

In his case his attire, the neat pancha kaccham, thirumann kappu, the pleasing smile, the glitter in his eyes, made a matching impact to his intellectual skills, which leaves him a shining star even today; his style of sAshtanga sevithal, surcharged with veneration, and gratitude is worthy of emulation; his speeches were always polite pleasing and arresting and were very rich in content. He could easily move, communicate, exchange notes with contemporaries of different followings with ease; he could easily discern and appreciate other’s view points.

Immediately after end of World War II, there was paper shortage which threatened the publication of sriramanujan run by Prathivaadhi Anangarachariar; our swami readily responded to angarachariar request and sought pudukottai raja’s help for solving the paper crisis.

Whence queried on his prolificacy in Tamil, Sanskrit, Hindhi and English, Swami humbly attributed all to the blessings of Thirikoshtiyur swami and that of illustrious Azhagiasingars of Ahobila Matam; it is noteworthy to recollect that our swami was the editor of Hindhi edition of Nrusimha Priya between 1942 to 1945 under aegis of Injimettu Azhagiasingar; he is the only one to have taken Nalayira Prabandham to north Indian readers.

As a recognition of these efforts, swami received award from the president of India.

IMPORTANT WORKS OF SRI A SRINIVARAGHAVACHAR SWAMY:

Publication of manipravala works of Sri Vedanta Desika:

a. With Explanatory Notes:

- Abhayapradhanasara
- Anjali vaibhava
- Hastigiri mahatmiya
- Paramapadasopana
- Pradana satakam
- Rahasya sikhamani
- Sarasangraha
- Sarasara
- Upakarasangraha
- Virodhaparihara
- Munivahanabogham

b. With Hindhi Translation

- Pradhana Sataka
- Rahasya padavai
- Rahasya navaneetham
- Rahasya sandesam
- Rahasya sandesa vivaranam
- Rahasya ratnavali
- Rahasya ratnavali hridayam

- Tattvapadavi
- Tattva navaneetham
- Tattva sandesam
- Tattva ratnavali
- Tattva ratnavali pratipadya sangraham
- Tattva matrika

c. With English Translation:

- Rahasya padavi
- Rahasya navaneetham
- Rahasya matrika
- Rahasya sandesam
- Rahasya sandesa vivaranam
- Rahasya ratnvali
- Rahasya ratnavali hridayam
- Rahasya ratnavali chuLakam
- Tattva padavi
- Tattva navaneetham
- Tattva matrika
- Tattva sandesam
- Tattva ratnavali
- Tattva ratnavali pratipadya sangraham
- Tattvatraya chuLakam

d. From Palm Leaves:

- Sri Sukta bhasha of Nanjeer

- Nyayakalpasangraha of Sri Seneswara
 - Sruthapradipika of Sudarsana Suri
 - Tirukurungudi Mahatmya
- e. Other Works With Hindhi Translation:
- Nalayira divya prabhandam of Alwars
 - Sri Krsihna bakti rasodayam of Sri Krishna Premi swamigal
 - Jeevaka chinthamani of Tirutakkathevar
 - Sri Stotra ratna of Sri Yamunacharya
 - Mantra raja pada stotram
- f. Other Works with English Translation:
- Vishnu sahasranama bashya of Parasara battar
 - Tattva nirnaya of Sri Vatsya Varadaraja
 - Brihadaranyaka Upanishad
- g. Other Works:
- Sristuti with English and Tamil meaning
 - Sowrashttra language songs of Sri Natanagopala Nayagi swamigal – Translation into Hindhi and English